

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 9 de març de 1995. Comença la sessió a les 10 hores i 33 minuts, sota la presidència del Molt Excel·lent Senyor President Antoni Garcia i Miralles. Sessió plenària número 112. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, continua la sessió.

Preguntes al Molt Honorable Senyor President del Consell.

En primer lloc, la pregunta que formula el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. El senyor Taberner té la paraula.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor president del Consell, des de l'estiu passat la relació jurídica i econòmica entre les farmàcies valencianes i la Generalitat va quedar d'alguna manera i de fet va quedar tancada perquè es va acabar el conveni que venia i que emmarcava eixa relació. De facto hi ha hagut una pròrroga tàcita, però que ha provocat que hi hagen hagut iniciatives dels propis farmacèutics que han incidit en el que són els drets, des del nostre punt de vista, dels usuaris.

Nosaltres creiem que eixa situació no tenen perquè patir-la, en absolut, els usuaris valencians i entenem que l'administració valenciana hauria davant d'eixa situació haver pres la iniciativa a l'hora de decretar la regulació de l'obligatorietat en la dispensació dels medicaments als que els valencians tenim dret, per considerar que açò és un servei públic de primeríssima magnitud.

I, per altra banda, en la pregunta que fem implícita, nosaltres volem manifestar també la preocupació del meu grup en torn al control de les despeses farmacèutiques globals. I volguérem saber a eixe nivell quines mesures pensa prendre el seu govern per tal de resoldre el més aviat possible el conflicte, l'anomenat conflicte entre la Generalitat i les farmàcies valencianes.

I, per altra banda, quines són les mesures que s'han pres o que es van prendre d'immediat per tal de tallar eixa creixent despesa en les despeses farmacèutiques, que estan impedingut que recursos necessaris per a la promoció de la salut vinguen a destinar-se moltes vegades a la promoció del consum de medicaments sense que eixe consum s'haja demostrat d'una manera eficaç que contribueix al manteniment o a la promoció de la salut de tots els valencians.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyor representant d'Esquerra Unida, senyor Taberner. Senyores i senyors.

Crec que efectivament es tracta d'una pregunta pertinent, perquè en els últims mesos fins i tot hem estat sotmesos a unes certes manifestacions per part d'alguns col·legis de farmacèutics en el sentit que hauran pogut vore vostres aparèixer a la premsa. Escrits dient: «senyor conseller, un dia més sense cobrar.»

Jo crec que açó respon clarament a una estratègia de tensionar una situació en la que jo pense que, d'acord amb el que està ocorrent en tota la resta d'Espanya, la Generalitat Valenciana manté una postura perfectament raonable, que reiterarà una vegada més a través de la meua intervenció hui, que és la

negociació amb els col·legis de farmacèutics per aconseguir que la prestació dels medicaments siga una prestació que no solament vaja acompanyada de l'eficàcia i de la prestació sinó també de la informació adequada a l'usuari i de la possibilitat sobretot de reconduir —digam— les despeses farmacèutiques.

Què és el que està ocorrent en este tema? Bé, la farmàcia, les farmàcies, presten el servei als ciutadans de dispensar els medicaments que estan inclosos en la seguretat social mitjançant un conveni amb la Generalitat Valenciana. La farmàcia dóna el medicament de les receptes de la seguretat social i la Generalitat paga eixos medicaments una vegada les farmàcies ens presenten les factures.

El conveni el que fa fonamentalment és, a més a més d'uns rasgos determinats en la prestació d'eixe servei, és dir que es pagarà dins d'un terme raonable la prestació sanitària que fan les farmàcies, que està per baix del temps normal en què l'administració autonòmica, la Generalitat o la resta d'administracions paga les seues factures. És a dir, paga les factures de les despeses farmacèutiques molt abans que paga la resta de les factures.

Teníem, efectivament, un conveni que emparava esta situació que acabava el 31 de juliol de l'any passat. Este conveni, com que s'acabava el 31 de juliol, va fer que la Generalitat Valenciana iniciara converses per a la seua modificació. Una de les clàusules que havia de fixar el nou conveni era que, com que havia augmentat d'una manera molt significativa i en la Comunitat Valenciana per damunt de la mitja nacional la despesa farmacèutica, pensava que del marge comercial que eixos medicaments tenen en la dispensació de les farmàcies, que és al voltant d'un 30%, un 2%, si la Generalitat pagava en els primer 10 dies des de la presentació de les factures es rebaixara un 2%; si pagava entre els 10 i 20 dies es rebaixara 1,6%; i si tardava més no res.

I això afectava fonamentalment a les farmàcies que tenien, naturalment, uns majors ingressos, perquè no afectaria a les farmàcies que dispensaven menys d'un milió de pessetes mensual. I, per tant, això significa que les farmàcies amb menors ingressos no havien de rebaixar o descomptar eixe 2% i que les farmàcies amb més ingressos el que feien era fonamentalment baixar d'al voltant del 30% de marge comercial al 28%. I això afectaria durant tres anys a les farmàcies. Tindrien un termini important per tal que en l'any 1994 pagaren eixe 2%, un marge important de dos anys, em pareix recordar. I a continuació, naturalment, s'aniria descomptant eixe 2% en 1995 i en 1996, que seria l'àmbit d'actuació del conveni.

Esta interpretació de la Generalitat Valenciana que ha sigut seguida per tota la resta de l'Estat, pels que tenen competències en matèria de prestació sanitària, per les comunitats autònomes que la tenien ha sigut signada. Ha sigut signada també per la part que correspon al territori Insalud, és a dir, per la part que correspon l'administració sanitària a l'Estat, i no ha sigut signada pels col·legis de la Comunitat Valenciana. Cal dir que ha hagut diverses posicions entre els diversos col·legis, però que fonamentalment és el col·legi de València el que ha mantés una posició més contrària a esta situació.

Què pensa fer la Generalitat Valenciana? Molt ràpidament. Pensa seguir amb la possibilitat de mantindre oberta la negociació i mentrestant, naturalment...

El senyor president:

Senyor president, vaja acabant.

El senyor president del Consell:

...pensa adoptar mesures —sí— per a fer possible que la prestació sanitària de medicaments no s'interrompa.

Gràcies.

El senyor president:

Senyor Taberner.

El senyor Taberner i Ferrer:

Moltes gràcies per la seua contestació.

Nosaltres som conscients que dos no convenien si u dels dos no vol conveniar. Este és el cas mentre que s'arriba al conveni amb eixa negociació lliure que té l'administració amb els col·legis farmacèutics del País Valencià.

Però mentrestant, i era el motiu de la nostra pregunta, nosaltres creiem que l'administració ha d'assegurar la tranquil·litat que tots els usuaris necessiten. Els usuaris no es poden vore sotmesos als avatars d'una negociació legítima entre l'administració i qualsevol col·lectiu de la societat. I l'administració té instruments per tal que eixa seguretat siga visible, en definitiva per tal que no hi haja cap xantatge, ni cap amenaça, ni cap execució, d'un tancament unilateral decidit des de la patronal, en este cas des dels titulars de les farmàcies, que facen que els usuaris no puguin accedir a una cosa que tenen dret. Primera qüestió.

Segona qüestió. En eixe conveni nosaltres no únicament és que ens semblen raonables les postures, sinó que creiem que s'ha d'anar més enllà, en la mesura que les oficines de farmàcies compagin eixa condició de ser oficines, i per tant empreses que presten uns serveis i que tenen una consideració d'iniciativa de caràcter liberal, de caràcter personal del titular, però també eixa condició de centre sanitari perquè també participen del caràcter públic. I creiem que l'administració hauria fins i tot d'anar més enllà per tal d'oferir el dret al medicament que tenen els usuaris amb millors condicions i amb millors condicions econòmiques també.

Nosaltres en esta trona i en altres foros hem fet propostes per tal que l'administració tinga una política activa, per tal que no únicament en els centres propis per a consum propi dels usuaris que estan en els centres sanitaris públics, es puguin dispensar medicaments, sinó perquè també la dispensació de medicaments puga fer-se en centres propis de l'administració però que tinguen caràcter ambulatori.

Creiem que eixes qüestions s'han de fer i creiem que és imprescindible que hi haja un decret de dispensació que assegure el dret que els usuaris tenen a rebre els medicaments en les condicions reglamentades.

I, per altra banda, a l'hora de controlar les despeses sanitàries, nosaltres creiem que s'han d'adoptar mesures. A mi m'agradaria que en esta segona rèplica el senyor president del Consell s'extenguera en eixa qüestió. Perquè hi ha no únicament notícies sinó constatacions que ens preocupen i ens ha de preocupar a tots. Fa uns dies apareixia allò de què únicament en aquelles residències de caràcter privat el consum de medicaments...

El senyor president:

Senyor Taberner, acabe.

El senyor Taberner i Ferrer:

Acabe, senyor president.

...havia augmentat en dos mil milions de pessetes. En les residències públiques de la Generalitat i en les privades, medicaments de les característiques, per exemple, dels panyals que necessiten les persones majors, nosaltres creiem que l'administració no té per què estar pagant el 30% a ninguna oficina privada. I que ací s'han de prendre mesures, senyor president. S'han de prendre'ls i es poden prendre. I és al que l'animem en definitiva.

Res més i gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

És un debat important, efectivament, però tal vegada el marc no és estrictament el d'una pregunta com esta, que desgraciadament dona un temps molt limitat.

Mesures que es poden prendre? És poden prendre, efectivament. Les va a prendre la Generalitat? Les haurà de prendre. La Generalitat és conscient que en este moment els ciutadans valencians paguen un 2% més del que paga la resta del territori pels seus medicaments. Cal afegir també que no tot és culpa de les farmàcies i que tampoc és el número de les receptes les que s'han incrementat. Les receptes més bé han disminuït i certament el que ha augmentat ha sigut el cost d'alguns medicaments dispensats.

Però sí que vull dir que, efectivament, encara que la Generalitat no vol arribar a les situacions que vosté planteja d'imposició d'una determinada situació, sinó que vol que siga de comú acord amb els farmacèutics, certament haurem de tindre ràpidament ja una resposta per a no entrar en el règim general de pagaments en el que entren tota la resta de facturacions, que crec recordar que tenen un marge de tres mesos i no de deu dies com els estem oferint. S'ha de pensar que qualsevol ciutadà que paga en un règim com el que estem oferint d'entre 10 i 20 dies sols tenir un descompte molt més important que el 2%, que només estem demanant des de la Generalitat per intentar tallar la despesa farmacèutica.

Gràcies, president.

El senyor president:

Pregunta del Síndic del Grup Parlamentari Mixt. Senyor Ansuátegui.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor president de la Generalitat, fa uns dies la Comunitat Valenciana, el sector industrial i en concret el sector rajoler va viure uns moments d'incertesa, uns moments de preocupació, quan es va anunciar el tall de l'energia de gas amb la qual se subministren estes indústries.

Esta situació, en vespres d'una fira monogràfica com la de Cevisama, que en estos moments s'està portant a cab a la comunitat, una de les més importants, no només va crear esta incertesa i este malestar sinó que era l'anunci d'una situació de crisi en un sector —diríem— locomotora a nivell de la nostra comunitat i en concret quant a l'exportació fa referència.

Tots estos moments d'incertesa van comportar també actituds per part de l'empresariat, a la millor un poquet apresurades, però no faltes de lògica i de preocupació.

Davant esta situació la meua pregunta és: quals han sigut les actuacions i mesures portades a cap pel govern valencià tendents a evitar el tall de subministrament de gas a les indústries de la Comunitat Valenciana i en especial al sector de la rajola, principal usuari d'esta energia?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ansuátegui.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.